

idømt forud for transitten. Den domfældte kan dog anholdes i den tid, som transitten gennem medlemsstatens område varer.

Rammeafgørelsen indeholder regler om gensidig underretning mellem medlemsstaterne i [artikel 16](#) og [17](#).

2.2.2. Gennemførelse og virkning af fuldbyrdelsen

Efter rammeafgørelsens [artikel 8](#) skal fuldbyrdelseslandet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde sanktionen. Som udgangspunkt fuldbyrdes den idømte sanktion i overensstemmelse med dommen, men fuldbyrdelsesstaten kan dog tilpasse sanktionen i visse tilfælde. Den tilpassede sanktion må aldrig skærpe den af udstedelsesstaten idømte sanktion med hensyn til art eller varighed.

Hvis sanktionen på grund af sin varighed ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat træffe beslutning om at tilpasse sanktionen, men kun i det omfang sanktionen overstiger den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter denne stats nationale lovgivning. Den tilpassede sanktion må ikke blive mindre end den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning.

Hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for lignende lovovertrædelser. Denne straf eller foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, og kan ikke konverteres til en bødestraf.

Udstedelsesstaten skal underrettes om den tilpassede sanktion.

Selve fuldbyrdelsen skal afvikles i overensstemmelse de eksisterende ordninger i fuldbyrdelsesstaten. Ifølge [artikel 13](#) i forslaget til rammeafgørelse finder fuldbyrdelsesstatens lovgivning således anvendelse på fuldbyrdelsen af sanktionen. Det tilkommer derfor også fuldbyrdelsesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdelsesprocedurene og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til førtidig løsladelse eller prøveløsladelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at der ved alle afgørelser om førtidig løsladelse eller prøveløsladelse kan tages hensyn til de bestemmelser i udstedelsesstatens lovgivning, hvorefter personen har ret til at blive løsladt før tiden eller prøveløsladt på et bestemt tidspunkt. Amnesti eller benådning af den domfældte kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, jf. [artikel 15](#).

Overførelsen bevirker, at udstedelsesstaten ikke må foretage videre fuldbyrdelse af sanktionen, når fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten er påbegyndt, jf. [artikel 18](#). Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstaten underretter den om, at sanktionen delvist ikke er blevet fuldbyrdet på grund af den domfældtes flugt fra fængslet, inden afsoningen er afsluttet.

I forhold til fuldbyrdelsesstaten bevirker overførelsen, at den domfældte ikke kan idømmes en frihedsstraf eller på anden måde berøves sin frihed for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, medmindre udstedelsesstaten samtykker heri, jf. [artikel 14](#). Denne såkaldte specialitetsregel finder dog ikke anvendelse, hvis den domfældte har samtykket i overførelsen, hvis den domfældte ikke har forladt fuldbyrdelsesstatens område inden 45 dage fra endelig løsladelse eller er vendt tilbage dertil, eller hvis den domfældte accepterer at blive retsforfulgt i fuldbyrdelsesstaten. Denne accept skal gives til judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, og domfældte har ret til juridisk bistand.

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af rammeafgørelsen, bortset fra omkostningerne ved den domfældtes overførelse til fuldbyrdelsesstaten og omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens område, afholdes af fuldbyrdelsesstaten, jf. [artikel 19](#).

2.3. Forholdet til eksisterende fællesskabsretsakter og øvrige konventioner, aftaler mv.

Ifølge præambelbetragtning nr. 9 bør bestemmelserne i rammeafgørelsen anvendes i overensstemmelse med den ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der tillægges Den Europæiske Unions borgere i henhold til EF-traktatens artikel 18. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 10, at bestemmelserne i rammeafgørelsen bør anvendes i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, især direktiverne om fri bevægelighed for personer inden for Den Europæiske Union, især direktiv 2004/38/EF (om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaters område), direktiv 2003/109/EF (tredjelandsborgeres opholdsret) og direktiv 2003/86/EF (om ret til familiesammenføring).

Det fremgår af [artikel 19a](#) i forslaget til rammeafgørelsen, at reglerne i rammeafgørelsen finder tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når en medlemsstat påtager sig at fuldbyrde en sanktion i overensstemmelse med artikel 4, nr. 6, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske ar-